

YMPÄRISTÖMINISTERIÖN ASETUS LÄNSI-LAPIN LUONNONSUOJELUALUEISTA

1. Tausta

Ympäristöministeriön asetuksella on tarkoitus perustaa Länsi-Lapin alueella sijaitsevista, valtion hallinnassa olevista valtakunnallisiin suojeluohjelmiin tai Natura 2000 -verkostoon kuuluvista sekä eräistä muista luonnonsuojelualueiksi perustettavaksi päätetyistä valtion alueista luonnonsuojelualueita. Alueet perustetaan luonnonsuojelulain 17 §:ssä tarkoitetuiksi muiksi luonnonsuojelualueiksi. Ympäristöministeriön asetuksella perustetaan lain 17 § 1 momentin nojalla ne alueet, joiden pinta-ala on enintään 100 hehtaaria.

Länsi-Lapin luonnonsuojelualueiden perustaminen on osa valtakunnallista säädösvalmistelua, jolla saatetaan voimaan usean vuosikymmenen kuluessa luonnonsuojelutarkoituksiin hankituilla tai varatuilla valtion alueilla luonnonsuojelulain mukaiset rauhoitusmääräykset. Metsähallitus on valmistellut ympäristöministeriön ja sen asettaman säädösvalmistelutyöryhmän ohjauksessa alueiden suojelun toteuttamista.

Tämän ehdotuksen mukaisella ympäristöministeriön asetuksella perustettavat luonnonsuojelualueet sijaitsevat Länsi-Lapissa Rovaniemen ja Tornion kaupunkien sekä Keminmaan, Kittilän, Kolarin, Muonion, Pellon, Ranuan, Simon, Tervolan ja Ylitorion kuntien alueella sekä kaksi aluetta Itä-Lapissa Kemijärven kaupungin alueella. Perustettavia alueita on 71 ja niiden yhteispinta-ala on noin 2200 hehtaaria.

Valmistelun esiselvitysvaiheessa on kuultu viranomaisia ja sidosryhmiä. Eri tilaisuuksissa on kartoitettu mm. valtion viranomaisten, Lapin liiton, alueen kuntien, paikalliskuntien, riistanhoitoyhdistysten ja luonnonsuojelu- ja luonnonharrastusjärjestöjen näkemyksiä alueiden perustamisesta. Valmistelua esiteltiin ja kansalaisten, järjestöjen ja yritysten näkemyksiä kuultiin Länsi-Lapin alueella järjestetyissä yleisötilaisuuksissa. Useiden toimijatahojen kanssa järjestettiin kahdenvälisiä tapaamisia.

2. Perustettavien luonnonsuojelualueiden tarkoitus ja sisältö

Ympäristöministeriön asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla toteutettaisiin valtioneuvoston hyväksymää lehtojensuojeluohjelmaa, soidensuojeluohjelmaa ja vanhojen metsien suojeluohjelmaa, METSO –toimintaohjelman valtionmaiden suojelupäätöksiä sekä Suomen Natura 2000-verkostoa Länsi-Lapin alueella. Lisäksi suojelun piiriin tulisi muita suojelutarkoitukseen varattuja valtion omistamia alueita. Useat alueet on hankittu valtiolle METSO-toimintaohjelman ja Life-Luonto –hankkeiden osana. Näiden alueiden tarkoituksena on ollut muun muassa parantaa muiden suurempien suojelualueiden välistä kytkeytyvyyttä. Luonnonsuojelualueiden perustamisen tarkoituksena on säilyttää alueet luonnontilaisina ja turvata niiden ekosysteemien häiriötön toiminta ja kehitys, tarvittaessa myös ennallistamalla muuttuneita luonnonympäristöjä tai hoitamalla luonnonhoitoa vaativia kohteita.

Erityisinä suojelutavoitteina Natura 2000 -verkostoon kuuluvilla alueilla on lisäksi niiden suojeluperusteina olevien luontotyyppien ja niille tyypillisen lajiston sekä muiden suojeluperusteina olevien lajien ja niiden elinympäristöjen suojelu, lisääminen ja parantaminen.

Tarkempi erittely alueiden kohdentumisesta eri luonnonsuojeluohjelmiin, Natura 2000 -verkostoon ja muihin maankäyttöä koskeviin valtion päätöksiin ilmenee tämän muistion taulukoista 1 ja 2.

Tällä ympäristöministeriön asetuksella perustettaisiin 71 luonnonsuojelualuetta, joiden pinta-ala on yhteensä 2200 hehtaaria. Valtioneuvoston asetuksella on samanaikaisesti tarkoitusta perustaa pääasiassa Länsi-Lapin alueelle 75 luonnonsuojelualuetta, yhteispinta-alaltaan noin 72 000 hehtaaria.

3. Alueiden luonnonsuojelulliset perusteet

Luonnonsuojelualueiden perustamisella turvattaisiin lehtojensuojeluohjelmaan, soidensuojeluohjelmaan ja vanhojen metsien suojeluohjelmaan varattujen tai muuten Länsi-Lapissa luonnonsuojelutarkoituksiin osoitettujen alueiden luonnonarvojen säilyminen. Natura 2000 -verkostoon kuuluvilla alueilla asetuksella toimeenpannaan niiden suojelutavoitteita vastaava suojelu luonto- ja lintudirektiivin edellyttämällä tavalla.

Osa perustettavista luonnonsuojelualueista kuuluu valtioneuvoston periaatepäätösten mukaisiin luonnonsuojeluohjelmiin, joita ovat soidensuojelun perusohjelma (1979 ja 1981), lehtojensuojeluohjelma (1989) ja vanhojen metsien suojeluohjelma (1996). Osa alueista on vanhojen metsien suojeluohjelman täydentämistä koskevissa Metsähallituksen ja Suomen WWF:n välisissä neuvotteluissa suojeltavaksi sovittuja alueita eli niin sanottuja dialogikohteita (2006). Eräät alueet sisältyvät valtionmaille METSO-toimintaohjelman yhteydessä vuonna 2014 tehtyyn metsiensuojelupäätökseen. Perustettaviin luonnonsuojelualueisiin sisältyy myös Metsähallituksen erillisillä päätöksillä suojeltuja alueita. Ehdotukseen sisältyy alueita, joita on hankittu vapaaehtoisin kaupoin valtiolle suojelutarkoituksiin EU:n Life-hankkeissa ja METSO toimintaohjelmassa. Eräät alueet suojellaan osana Luontolahjani satavuotiaalle kampanjaa. Perustettavat luonnonsuojelualueet sisältyvät osin Euroopan Unionin Natura 2000 -verkostoon.

Natura 2000 -alueita ovat Kaihuanvaaran lehto, Rytijänkkä, Kallinkangas, Tornivaaran lehto, Rakanjänkkä-Karsilomaa, Pyhäportin lehto, Vinsanmaan letot, Kaltiojängän lehto ja Savioja. Natura 2000 -verkostoon kuuluvien alueiden suojelutavoitteina ovat luontotyypit ja lajit ilmenevät tarkemmin Natura 2000 -tietokannasta.

Perustettavilla alueilla on arvokkaita lehtoja, soita ja boreaalista luonnonmetsää. Alueilla on myös rantaluontoa, pieniä jokia, lähteitä, luontaisesti vähäpuustoisia dyynejä ja maisemallisesti merkittäviä yksittäisiä kohteita. Sammalselän alueella on merkitystä poronhoidossa käytettyjen kulttuurihistoriallisten arvojen säilymiselle. Taatsin seidan ja Äkässaivon alueilla on muinaishistoriallisia saamelaiskulttuuriin liittyviä arvoja.

Metsähallitus on jo 1950 luvulta saakka paikallisesti säilyttänyt useita alueita hakkuilta perustamalla niistä erikoismetsiä, jolloin on otettu huomioon myös alueisiin kohdistuvia paikallisen väestön tarpeita ja arvostuksia. Tällaisia pääasiassa vanhan metsän alueita ovat mm. vuodesta 1955 alkaen luonnonhoitometsiksi perustetut Pälämännikkö, Raanselkä, ja Tauriaiseno sekä vuonna 1973 luonnonhoitometsäksi perustettu Airiselkä.

4. Rauhoitusmääräykset sekä hoidon ja käytön tavoitteet

Perustettavat alueet ovat luonnonsuojelulain 17 §:ssä tarkoitettuja muita luonnonsuojelualueita ja niillä noudatettaisiin pääsääntöisesti luonnonsuojelulain 17 a §:n 1 momentista johtuen luonnonsuojelulain 13-15 §:ssä säädettyjä rauhoitusmääräyksiä. Perustettavat alueet sijaitsevat metsästyslain 8 §:ssä säädetyllä alueella ja metsästys niillä tulisi olemaan sallittua luonnonsuojelulain 17 a §:n 2 momentin mukaisesti.

Perustettavat alueet sisältyvät poronhoitolain (848/1990) mukaiseen poronhoitoalueeseen. Luonnonsuojelulain 14 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaisesti poronhoitolain mukainen poronhoito on luonnonsuojelualueilla sallittua. Uusien poroaitojen tai poronhoitoon liittyvien rakennelmien rakentaminen edellyttää alueen hallinnasta vastaavan viranomaisen eli Metsähallituksen lupaa.

Eräillä perustettavilla suojelualueilla on sähköjohtoja ja käytössä olevia teitä. Luonnonsuojelulain 14 §:n 1 momentin 7 kohdan mukaisesti luonnonsuojelualueella olevien teiden ja sähkölinjojen käyttäminen ja kunnostaminen on suojelualueella sallittua. Alueen perustaminen ei siis vaikuta niiden nykyiseen käyttöön ja kunnostamiseen. Uusien teiden rakentaminen on kiellettyä.

Perustettava Raanselän luonnonsuojelualue sijaitsee Rovajärven alueella, joka on puolustusvoimien tärkeä ampuma- ja harjoitusalue. Perustamisasetukseen tulisi luonnonsuojelulain 17 a §:n 5 momentin mahdollistama poikkeus puolustusvoimien harjoitus- ja koulutustoiminnasta. Perustamisasetuksen 3 §:n 2 momentin 1 kohtaan otettaisiin näitä toimintoja koskeva säännös.

Perustettavilla Äkässaivon, Koivun ja Saviojan luonnonsuojelualueilla on käytössä olevia moottorikelkkailureittejä ja -uria. Näitä jatkossakin ylläpidettäviä, olemassa olevia moottorikelkkailureittejä ja -uria varten säädettäisiin perustamisasetuksen 3 §:n 2 momentin 2 kohdassa luonnonsuojelulain 17 a §:n 5 momentin nojalla poikkeuksesta, joka mahdollistaisi nykyisten moottorikelkkailu-urien yllä- ja kunnossapidon sekä uralinjauksien vähäisen tai tilapäisen siirtämisen. Maastoliikennelain 13 §:n 3 momentissa säädetään, että moottorikelkkailureitin perustamisesta ja lakkauttamisesta luonnonsuojelulaissa tarkoitettulla valtiolle kuuluvalla suojelualueella päättää Metsähallitus. Näihin reitteihin sovelletaan Metsähallituksen päätöksessä määrättyjä ehtoja pois lukien maastoliikennelain 20 ja 21 §:ssä säädettyjä reitinpitäjän reitin pitämiseen liittyviä tehtäviä ja vastuuta sekä reitin käyttöön ja pitämiseen liittyviä vahingon korvausvastuuta.

Luonnonsuojelualueiden ympärillä olevien alueiden kuivatustarpeiden vuoksi saattaa olla tarpeen johtaa vesiä myös luonnonsuojelualueille tai niiden kautta. Sen vuoksi asetuksen 3 §:n 2 momentin 3 kohtaan sisällytettäisiin tätä varten olemassa olevien

ojien välttämättömän ylläpidon ja kunnostamisen salliva säännös. Käytännössä tällaisten toimenpiteiden yksityiskohdista on aina tarpeen sopia Metsähallituksen kanssa. Toimenpiteitä suunniteltaessa tulee lisäksi noudattaa, mitä luonnonsuojelulain 10 luvussa säädetään Natura 2000 –verkostosta.

5. Kumottavat säädökset

Länsi-Lapin luonnonsuojelualueiden perustamista koskevalla valtioneuvoston asetuksella lakkautettaisiin vuonna 1992 lehtojensuojelualueista annetulla asetuksella (503/1992) perustettu Kaihuanvaaran lehtojensuojelualue kumoamalla kyseisen asetuksen 2 §:n 1 momentin 50 kohta. Alue sisällytettäisiin tällä ympäristöministeriön asetuksella perustettavaan laajempaan Kaihuanvaaran lehdon luonnonsuojelualueeseen. Kumottavan alueen kytkeminen osaksi laajempaa uutta suojelualuetta on perusteltua, jotta suojelualueet ja niitä koskevat rauhoitusmääräykset muodostaisivat yhtenäisen kokonaisuuden.

6. Ehdotuksen vaikutukset

Kaikki perustettavat luonnonsuojelualueet ovat valtion omistuksessa ja Metsähallituksen hallinnassa ja hoidossa. Suojelualueiden perustaminen ei aiheuta erityisiä uusia hallinnollisia vaikutuksia. Toiminnallisena alueyksikkönä toimii Metsähallituksen Lapin Luontopalvelut.

Uusien luonnonsuojelualueiden perustaminen aiheuttaa sekä investointiluonteisia kustannuksia että vuotuisia hallinto- ja hoitokuluja. Edellisiä ovat muun muassa maanmittaustoimitusten aiheuttamat kustannukset. Vuotuisia kustannuksia aiheutuu muun muassa alueiden luonnon ja käytön seurannasta sekä valvonnasta. Investointikustannukset sekä vuotuiset hoito- ja hallintokulut katetaan valtiontalouden kehyspäätöksessä hyväksytyjen määrärahojen puitteissa. Luonnonsuojelualueen perustamisesta valtion omistamalle alueelle aiheutuvat taloudelliset vaikutukset siltä osin kuin ne rajoittavat luonnonvarojen käyttöä, esimerkiksi metsätaloutta, kohdistuvat pääasiassa valtioon omistajana. Suojeltavat alueet on Metsähallituksen taseessa jo osoitettu muuhun omaan pääomaan, jolta ei edellytetä taloudellista tuottoa. Ratkaisut valtion metsävarojen ja muun taloudellista hyötyä tuottavan toiminnan osalta on tehty kunkin suojelupäätöksen yhteydessä ja sittemmin tasemuutoksissa talousarvion käsittelyn yhteydessä.

Ulkopuolisten kannalta rajoitukset ovat etenkin Lapin alueella varsin vähäisiä ottaen huomioon, että metsästystä, kalastusta, poronhoitoa ja liikkumista ei juuri rajoiteta nykyisestä. Poikkeussäännöksin voidaan vielä varmistaa eräiden toimintojen jatkuvuuden edellytyksiä. Metsähallituksen luvalla mahdollistettavat toimet antavat toimintaedellytyksiä suojelualueilla, mutta varmistavat, ettei suojelun tarkoitusta vaaranneta.

Malminetsintä luonnonsuojelualueilla on luonnonsuojelulain mukaisesti mahdollista, mutta se edellyttää Metsähallituksen lupaa. Metsähallituksen tulee lupamääräyksiin huolehtia siitä, että alueen suojelun tarkoitus ei vaarannu. Tämä luonnonsuojelulaissa säädetty lupamenettely koskee kaikkia luonnonsuojelualueita ja sitä noudatetaan Lapissa jo nyt yli miljoonan hehtaarin alueella kansallispuistoissa, luonnonpuistoissa

ja muilla luonnonsuojelualueilla. Aiemmin perustetuilla soidensuojelualueilla malminetsintää koskeva poikkeuspäätös haetaan ympäristöministeriöltä. Kun luonnonsuojelualue on samalla Natura 2000 -alue, tulee sekä kaivoslain mukaisessa malminetsintäluvan myöntämisessä että Metsähallituksen luonnonsuojelulain mukaisessa malminetsintää koskevassa poikkeuspäätöksessä noudattaa, mitä luonnonsuojelulain 10 luvussa edellytetään.

Luonnonsuojelulain 71 §:n mukaan luonnonsuojelulaki tai sen nojalla tehdyt päätökset eivät rajoita sellaisen oikeuden käyttämistä, joka ennen rauhoitusmääräysten voimaantuloa perustettuna rasitteena, vuokraoikeutena tai muuna vastaavana oikeutena kohdistuu luonnonsuojelualueeseen. Tällainen oikeus voidaan kuitenkin lunastaa valtiolle.

Natura 2000 –verkostoa koskevat luonnonsuojelulain säännökset ovat noudatettavia riippumatta siitä, onko alueesta perustettu luonnonsuojelualue. Perustamissäännöksistä ei tässä suhteessa koidu uutta vaikutusta taloudelliseen toimintaan.

Mikäli yleisen edun kannalta tärkeän tarpeen vuoksi luonnonsuojelualue tulisi lakkauttaa tai sen rauhoitusmääräyksiä muuttaa, tämä tapahtuisi asetuksen muuttamisella tai kumoamisella ennen kuin suojeluperusteita vaarantava toiminto voidaan sallia. Valtion maiden osalta lakkauttamisen edellytyksistä ei ole säädetty laissa. Suojelun lakkauttamisesta päättää valtioneuvosto. Lisäksi tilanteessa, jossa alue kuuluu Natura 2000 -verkostoon on noudatettava luonnonsuojelulain 10 luvussa säädettyä menettelyä.

7. Lausunnot

Luonnos ympäristöministeriön asetuksella Länsi-Lappiin perustettavista luonnonsuojelualueista oli lausunnoilla samanaikaisesti Länsi-Lappiin valtioneuvoston asetuksella perustettavaksi ehdotettavia luonnonsuojelualueita koskevan luonnoksen kanssa. Luonnoksista antoivat lausuntonsa xx,...xx, sekä yy.

8. Voimaantulo

Asetus ehdotetaan tulemaan voimaan päivänä kuuta 2018.

Taulukko 1. Ympäristöministeriön asetuksella perustettavien luonnonsuojelualueiden pinta-alat ja sijoittuminen Natura 2000 -verkostoon ja kansallisiin suojeluohjelmiin tai -päätöksiin.

Nimi	Pinta-ala, ha	Maa, ha	Vesi, ha	Natura 2000 verkosto		Kansallinen suojeluohjelma- tai päätös	Natura 2000 pinta-ala, ha	Ohjelma pinta-ala, ha	Muu pinta-ala, ha
				Tunnus	Tyyppi				
1. Siikalanton LSA	32,7	32,6	0,1						32,7
2. Matovaaran LSA	67,3	67,3	0,0			Suomi 100 luontolahjakampanja		67,3	
3. Honkamaan LSA	7,7	7,7	0,0						7,7
4. Jarkkosen LSA	8,0	8,0	0,0						8,0
5. Kallinkankaan LSA	37,9	37,9	0,0	FI1300501	SAC	LHO120392 SSO120498	34,5	25,3 28,5	
6. Kaltiojängän lehdon LSA	3,3	3,2	0,1	FI1300503	SAC	LHO120395	3,3	2,9	
7. Kotapalon lehdon LSA	8,0	8,0	0,0			LHO120393		7,2	
8. Kurkisuon LSA	14,5	14,5	0,0						14,5
9. Metsokätkön LSA	16,1	16,1	0,0						16,1
10. Tanssikosken leton LSA	13,6	13,6	0,0			SSO120499		11,7	
11. Tornivaaran lehdon LSA	20,3	20,3	0,0	FI1300504	SAC	LHO120396	18,6	18,4	
12. Huuhkajan LSA	43,3	41,6	1,7						43,3
13. Mioletönjärven LSA	68,7	68,5	0,2						68,7
14. Pietarinaukian LSA	68,9	68,8	0,1						68,9
15. Sammaselän LSA	67,6	67,6	0,0						67,6
16. Taatsin seidan LSA	88,0	70,0	18,0						88,0
17. Rytijängän LSA	53,6	53,1	0,5			SSO120532	53,6	44,9	
18. Vuontisjärven saarten LSA	28,8	27,9	0,9						26,1
19. Äkässaivon LSA	68,5	63,9	4,6						68,5
20. Konttakönkään lehdon LSA	2,7	2,7	0,0			LHO120409		2,2	
21. Vasemanriivinjätkän LSA	40,4	37,2	3,2			SSO120503		36,1	
22. Aatinmaan LSA	8,2	8,2	0,0						8,2
23. Ketolan LSA	13,0	13,0	0,0						13,0
24. Koivun LSA	71,4	71,4	0,0						71,4
25. Kaihuvaaran LSA	62,2	62,2	0,0						56,9
26. Metsärinteen LSA	79,2	79,2	0,0						79,2
27. Nurkkalan LSA	7,7	7,7	0,0						7
28. Papinpalon LSA	16,2	16,2	0,0						16,2

29. Porttilomanahon LSA	38,0	38,0	0,0						31,8
30. Saarelan LSA	14,7	14,7	0,0						14,7
31. Tauriaisenahton LSA	27,5	27,5	0,5						21,3
32. Tuliniemen LSA	19,2	19,0	0,2						19,2
33. Vammalan LSA	54,2	54,2	0,0						54,2
34. Vaveniemen LSA	34,3	34,3	0,0						34,3
35. Vähä-Varpusuon LSA	5,6	5,6	0,0						5,6
36. Allasvuon LSA	21,7	21,7	0						21,7
37. Jokilammen LSA	34,5	32,7	1,8			METSO 13000		34,5	
38. Jouttiaavan leton LSA	5,3	5,3	0,0			SSO120504		5,3	
39. Kaihuanvaaran lehdon LSA	13,7	13,7	0,0	FI1301304	SAC	LHO120416 LHA120050	13,4	9,9 4,8	
40. Korkalon LSA	8,5	8,5	0,0						8,5
41. Kotkanpesämaan LSA	10,3	10,3	0,0						10,3
42. Kuusilammen LSA	25,2	25,2	0,0			Suomi 100 luontolahjakampanja		25,2	
43. Lapinlehdon LSA	92,6	92,6	0,0			METSO 13000		92,6	
44. Louejärven leton LSA	2,3	2,3	0,0			SSO120505		2,3	
45. Mikkelinlampien soiden LSA	23,6	20,3	3,3			SSO120537		15,8	
46. Muistolan LSA	15,3	15,3	0						15,3
47. Palo-ojan korven LSA	69,5	69,5	0,0						69,5
48. Pisajärven LSA	37,0	36,6	0,4						37,0
49. Pälämännikön LSA	41,8	41,8	0,0						40,1
50. Raanselän LSA	50,6	50,6	0,0						50,3
51. Saviojan LSA	49,1	49,1	0,0	FI1301302	SAC	SSO120506	32,3	14,1	
52. Siika-Kämän LSA	55,2	49,4	5,8						55,2
53. Sillankorvan LSA	21,3	21,3	0,0						21,3
54. Yli-Kuohunkijärven LSA	19,3	19,3	0,0						19,3
55. Korpinjängän LSA	36,4	36,4	0,0			SSO120483		30,9	
56. Kuoppatörmän LSA	6,5	6,5	0,0						6,5
57. Kuusikkokivalon lehdon LSA	26,0	26,0	0,0			LHO120421 YSA128079		6,3 2,3	
58. Myllyojan LSA	51,8	51,8	0,0						51,8
59. Ollakanojan lähteen LSA	56,3	56,3	0,0			SSO120509		55,3	
60. Pyhäportin lehdon LSA	15,5	15,5	0,0	FI1301807	SAC	LHO120427	6,0	7,3	
61. Rakkalan LSA	3,0	3,0	0,0						3,0

62. Rättyaavan leton LSA	16,6	16,6	0,0			SSO120508		16,6	
63. Vinsanmaan lettojen LSA	27,2	27,2	0,0	FI1301905	SAC	SSO120510	21,2	21,2	
64. Auno-Rakan LSA	25,8	25,8	0,0						25,8
65. Pikkuojan LSA	3,1	3,1	0,0						3,1
66. Reinolan LSA	3,4	3,4	0,0						3,4
67. Airiselän LSA	1,8	1,8	0,0						1,8
68. Antiorovan LSA	49,9	49,9	0,0			Suomi 100 luontolahjakampanja		49,9	
69 Lempeälän LSA	9,3	9,3	0,0						9,3
70. Perävaaranvuoman LSA	23,8	23,8	0,0			SSO120518		23,8	
71. Pitkäjän LSA	39,5	39,5	0,0			SSO120516		34,7	

Käytetyt lyhenteet:

LSA = luonnonsuojelualue

LHO = lehtojensuojeluohjelma

METSO 13000 = valtionmaiden METSO-toimintaohjelman alue 2014

SAC = luontodirektiivin mukaisesti muodostettu erityisten suojelutoimien alue

SSO = soidensuojeluohjelma

SPA = lintudirektiivin mukainen erityinen suojelualue

Suomi 100 luontolahjakampanja = valtionmaiden osuus kampanjassa

YSA = yksityinen suojelualue

Taulukko 2. Natura 2000 –verkoston tai valtakunnallisten suojeluohjelmien toteuttamiseksi valtiolle hankittujen alueiden lisäksi asetukseen sisältyy yllä olevan taulukon sarakkeessa ”muu pinta-ala” olevia alueita seuraavista syistä:

Siikalanton LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Honkamaan LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Jarkkosen LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Kurkisuon LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Metsokätkön LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue

Huuhkajan LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1997
Mieletönjärven LSA	Saattoporan dialogialue, tunnus: B-31003, tasemuutos 2012
Pietarinaukian LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 2005
Sammalselän LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1997
Taatsin seidan LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1997
Vuontisjärven saarten LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1997
Äkässaivon LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 2003
Aatinmaan LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Ketolan LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Koivun LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Kaihuavaaran LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1964
Metsärinteen LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Nurkkalan LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Papinpalon LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1960
Porttilomanahon LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1964
Saarelan LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Tauriaisnahon LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1955
Tuliniemen LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Vammalan LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Vaveniemen LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Vähä-Varpusuon LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Allasvuon LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Korkalon LSA	Korkalon luonnonsuojelualue (YSA)
Kotkanpesämaan LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1972
Muistolan LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue

Palo-ojan korven LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Pisajärven LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1955
Pälämännikön LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1955
Raanselän LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1996, aiemmin luonnonhoitometsä 1955
Siika-Kämän LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1996
Sillankorvan LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Yli-Kuohunkijärven LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1996
Kuoppatörmän LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Myllyojan LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Rakkalan LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Auno-Rakan LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Pikkuojan LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Reinolan LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue
Airiselän LSA	Metsähallituksen erillisellä päätöksellä suojeltu alue, ns. suojelumetsä, 1973
Lempeälän LSA	METSO-ohjelman (Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2014 - 2025) alue